

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

SYLVIA PLATH

Ted Hughes' un seçtiği şiirler

Temmuz
Gelincikleri

TÜRKÇESİ
GÜRKAL AYLAN

artshop

**ARTSHOP
ŞİİR DİZİSİ: 62**

**TEMMUZ GELİNCİKLERİ
SYLVIA PLATH**

**Türkçesi
Gürkal AYLAN**

**Yayın Yönetmeni
Vedat AKDAMAR**

**Kapak Düzeni
PANCCARD**

**Birinci Basım
Mart 2007, Artshop**

**Baskı
Arı Matbaacılık
Topkapı/İstanbul**

**Tüm hakları saklıdır.
Bu kitabın yayın hakları
Artshop adına Vedat AKDAMAR'a aittir.**

**artshop
yayınclık**

**Rıhtım Cad. Veli Alemdar Han Kat: 2/ 203-204
Karaköy/ İstanbul**

SYLVIA PLATH

Temmuz Gelincikleri

Türkçesi:
Gürkal Aylan

artshop

BAYAN DRAKE AKŞAM YEMEĞİNE GİDİYOR

Budaklı masanın ve çarpık sandalyenin
Kötü görünümünü maskeleyen
O ince düşünülmüş törenlerde
Acemilik göstermiyor,
Morlar giyiyor, dikkatli yürüyor
Hastanedeki yeni kadın,
Gizli yumurtakabuğu karışımları
Ve kırılğan sinekkuşları arasında,
Parmaklarının ucunda yürüyor bir fare gibi,
Onu yutup yok etmek ve halının desenleri
İçine gömmek için
Usul usul tüylü taçyapraklarını açan
İri güller arasında.

Görüyor, kuşlar gibi çabuk çabuk kırptığı gözleriyle
Döşeme tahtalarını nasıl deldiğini
Ürkütücü iğnelerin
Ve nasıl bozduğunu planını onların;
Parıldıyorlar şimdi
Onun tuzaklarla dolu havasında
Kırılmış bardağın parlak parçalarında
Bilenmekte o, ihtiyatlı bir solukla
Kovarak sivri uçları ve dişleri,
Ta ki yan tarafa dönerek
Bir perdeli ayağını diğerinin ardından
Hastaların yemek odasının
Dingin, sıkıcı havasına koyana dek.

KIZ KURUSU

Şimdi bu özel kız
Son damat adayıyla
Resmi bir Nisan yürüyüşü sırasında
Allak bullak oluverdi
Kuşların ve yaprak yığınlarının
Baş döndüren devinimi karşısında.

Bu karmaşanın etkisiyle üzüntüye kapılan kız
Sevgilisinin davranışlarının tüm dengeleri bozduğunu gördü
Eğreltiotları ve çiçeklerin ağır kokulu vahşiliği içindeki
Dengesiz, başıbozuk yürüyüşünün.
Karmakarışık taç yapraklarını yargıladı saf saf
Tüm mevsim boyunca.

Nasıl da özledi kışı o zaman!-
Beyaz ve siyahın
Kendi düzeni içinde, her duygusu ölçülü,
Titiz ve sade buz ve kayayı,
Ve bir kar tanesi kadar mükemmel
Buzsu disiplinini yüreğin.

Ama onun kraliçelere yaraşır beş zekasını
Düzeysiz karmaşanın üstüne çıkaracak denli
Zaptedilmez bir dürtü oluştu burada-
Taşınması zor bir hainlik. Bırakalım ahmakların
Başı dönsün çılgın baharda.
O kendini zarifçe frenledi.

Ve evinin çevresine dikenli tellerden
Öyle bir barikat kurdu
Ve asi havaya karşı öyle bir önlem aldı ki,
Artık değme erkek aşamazdı onu,
Ne yumrukla, ne tehditle
Ne sevgiyle, ne de lanetle.

KARAR

Sis günü: bulanıklık günü

Süt kamyonetini
bekliyorum
hizmet dışı ellerimle

külrengi patisini yalıyor
tek kulaklı kedi

kömür ateşi yanıyor

dışarıda, iyice sararıyor
küçük çalı yaprakları
pencere eşiğindeki boş şişeleri bulanıklaştırıyor
bir süt tabakası

hiçbir pırıltı inmiyor yukarıdan

İki su damlası asılı duruyor
kıvrılmış sapı üstünde
komşumun gül dalının

ey dikenlerin bükülmüş yayı

kedi tırnaklarını gösteriyor
dünya dönüyor

ne büyüsünü çözeceğim bugün
kara cüppeli oniki denetçimin
ne de yumruğu mu kaldıracacağım
benimle dalga geçen rüzgâra.

GECE VARDİYASI

Ne çarpan bir yürekti
O kısık sesli gürleme, geceyi
Etkilemek için her coşkuyu canlandıran
Uzaklardaki o şamata,

Ne de kulaklardaki kan.
Dışarıdan geliyordu gürültü:
O sessiz varoşlar için
Hiç de yabancı olmayan

Bir metal patlama: Kimse
Şaşırmadı buna, ses bombardımanıyla
Sağı solu sallayıp sarstığı halde.
Daha da güçlendi sesler benim gelişimle,

Ta ki güröldeyen kaynak ortaya çıkana,
Bulanık öngörülerini şaşırtana dek:
Ana Caddedeki gümüş fabrikasının
Pencerelerinden gözüken yüzlerce
Çekiç havaya kalkmış, duran çarklar dönmeye,
Metal ve tahtadan dikey tonajlar düşmeye başlamıştı;
Hayat yeniden başlıyordu. Makinelerin başına toplanmıştı

Beyaz atletli işçiler, o yağlı makinelerin durmaksızın çalışması,
Hayatın usanmaz, katı gerçeğinin durmadan çalışması için
Çırpınıp duruyorlardı.

TAMI TAMINA BEŞ KULAÇ

Ey ihtiyar, ender çıkıyorsun suyun üstüne.
Gelgitin gelmesiyle geliyorsun
Denizler buz kesilip köpüklerle
Kaplandığında. Darmadağın olmuş beyaz saçlar, beyaz sakal,
Dalgalar kabarıp alçalırken yükselen
Alçalan bir ağ! Millerce uzağa yayılıyor

Dağınık saçlarının radyal kıvrımları,
İçlerinde düğümlenmiş, bastırılmış, buruşmuş çilelerin
Eski, düşünmesi bile zor

Kökenler söylencesini
Barındırdığı saçlarının. Yakınlarda yüzüyorsun,
Kuzeyin direkli buz-dağları gibi,
Derinlere dalmadan, dikkatli
Seyrederek. Bir tehlikeyle
Başlıyor tüm karanlık:

Öyle çok ki tehlikelerin: Gerçi belli etmiyorsun ama,
Tuhaf bir yarayla acı çekiyor
Senin bedeninin

Ve ölecekmiş gibi görünüyor: bu nedenle
Giderek berraklaşıyor buharlar tan denizinde.
Senin cenaze törenine ilişkin

Pis dedikodulara neredeyse inanacağım:
Senin yeniden ortaya çıkışın
Asılsız olduğunu kanıtlıyor söylentilerin,

Zira benekli yüzündeki arkaik
Derin çizgiler, ırmaklar gibi akıtıyor zamanı:
Yağmur gibi dövüyor çağlar

Okyanusun dövülmemiş
Kanallarını. Toprağı oyup yok eden
Girdaplardır, bu zekice oyun

Ve süreklilik- yeryüzünün emeği
Ve gökyüzünün direğidir.
Göğsünden aşağıya doğru mafsalların, incik kemiklerinin,

Kafataslarının arasına derin kökler
Salacak karmakarışık bir yosun
Yaratabilirsin. Gizemlice,

Kafasını koruyan herhangi birinin
Daha önce gormediği omuzların altına,
Sorulara meydan okursun;

Başka bir tanrılığa kafa tutarsın.
Kötü bir sona sürgün edilmiş olarak
İsteksizce yürüyorum krallığının sınırlarında.

Denizkabuklarından yatağını anımsıyorum senin
Bu ağır hava öldürücü, baba.
Su solumalıyım.

EGG ROCK AÇIKLARINDA İNTİHAR

Sosisler kızarıyor ve cızırıyordu, adamın hemen arkasındaki
Kamusal mangallarda ve sarı renkli tuz yığınları,
Gaz tankları, fabrika atıkları - barsaklarının da
İçinde olduğu o çarpıklıklar tablosu-
Camsı hava anaforuyla dalgalanıp nabız gibi atıyordu.
Suya bir ilenç gibi saplanıyordu güneş.
Sürünerek içine girilecek hiç bir gölge oyuğu yoktu.
Ve eski dövmeyi vuruyordu kanı
Benim, benim, benim. Sevinç çılgınlıkları
Atıyordu çocuklar, uzun dalgaların kırıldığı
Ve dalganın tepesinden savrulan su serpintilerinin sarmallar
yaptığı yerde
Bir martı sürüsünün kanat çırparak kum kümesinden
havalanmasına neden oldu.
Bacaklarını dörtnala koşturmayı hazırlayan bir kırma köpek.

Parıldıyordu adam, duvar gibi sağır ve gözü bağılıymış gibi
Sahile vurmuştu cesedi, sürgit soluk alacak
Ve çalışacak o makine, deniz atıklarıyla birlikte.
Bir vatozun gözçukurundan içeri giriyordu sinekler,
Vızıldayıp saldırıyor, kafatasına giriyorlardı.
Sayfaları kemiriyordu kitabındaki sözcükler adamın
Boş bir kağıt gibi parıldıyordu ne varsa ortalıkta.

Büzülüyordu, mavi alüvyonlar üstündeki Egg Rock dışında her şey,
Güneşin yok edici ışınlarında.
Duydu bunu suya doğru yürüdüğünde.

Çatlayıp köpürüyordu unutkan dalga o kayalıklar üzerinde.

EN UZAKTAKİ EVİN MÜNZEVİSİ

Ne gök törpüleyebildi, ne de deniz
O suskun adamı solgun mavinin
Ufuk - eklemli bu katmanları.

Bunu anladı, kaya darbeleri
Ve pençe tehdidiyle soluğu kesilmiş
Büyük tanrılar: Taş-Kafa, Tırnak - Ayak.

Niçin yiğitçe katlandılar öyleyse
O eski despotlar, uzun sıcak ve soğuklara,
Omurgası dimdik kulübesinin

Orta direği kadar dik
Olan o adamın, kapısının eşiğinde
Gülmekten kırılırcasına oturmasına?

Zalim tanrılar oradaydı, hepsi bu.
Yine de başka bir şeyi gösterdi o.
Taştan yapılma, boynuzlu kabı değil,

Özel anlamı olan bir yeşili gösterdi.
Onlara karşı direndi bizim münzevi.
Çayırırlar üzerindeki kaya - surata, yengeç ayağına.

Sarhoş oldu martılar, ışığın en yeşiliyle.

MADALYON

Yıldızlı ve aylı bahçe kapısının orada
Kabukları soyulmuş portakal ağacını sokan
Bronz yılan güneşin altında yatıyordu.

Bir ayakkabı bağı gibi hareketsiz; ölü
Ama yine de kıvrılabilen, çenesi
Oynak ve sırtışı sinsî.

Gül renkli bir ok gibi dili.
Elimin üstüne astım onu.
Camsı bir alevle tutuştu

Minik kırmızı gözü
Işığa çevirdiğimde yüzünü;
Bir seferinde, bir kayayı kırdığımda

Böyle yanmıştı lal parçaları.
Güneşin bir alabalığı mahvetmesi gibi
Sırtını solgunlaştırıp sarartmıştı toz.

Yine de ateşi koruyordu
Zincirli zırhı altındaki karnı,
Eski mücevherler parılıyordu

Karnının tüm opak pullarında:
Süt bardağının içinden bakıyordu günbatımı
Gördüm beyaz kurtçukların kıvrılışını.

Morarmış yarada iğneler gibi ince
İç organları şişkinleşmişti
Bir fareyi mideye indiriyormuşçasına.

Yeterince temizdi, bir bıçak gibi
Ve saf, ölümün metali kadar. Gülüşünü tamamladı
Bahçevanın fırlattığı tuğla.

KÖŞK BAHÇESİ

Çeşmeler kurumuş, güller ölgün.
Ölüm tutsüsü. Günün yaklaşıyor.
Küçük Buda'lar gibi semiriyor armutlar.
Mavi bir sis sürüklüyor gölü.

Balıklar çağının içinden geçiyorsun,
Domuzun böbürlenme yüzyılları içinden -
Baş, ayak ucu ve parmak
Belirginleşiyorlar çıkıp gölgenin içinden. Bu kırılmış

Yivli süsleri besliyor tarih,
Bu akantus taşlarını,
Ve karga giysilerini düzeltiyor.
Beyaz çalıyı, bir arı kanadını miras ediniyorsun.

İki intihar, aile kurtları,
Boşluk saatleri. Kimi katı yıldızlar
Gökleri sarartıyor şimdi.
Gölü geçiyor örümcek

Kendi ipleri üstünde. Yaşadıkları
Yuvaları terk ediyor kurtlar.
Birbirlerine sokuluyor, sokuluyor minik kuşlar.
Zor bir doğum için, tanrısal armağanlarıyla.

TAŞLAR

İnsanların onarıldığı bir kent bu.
Büyük bir örsün üstünde yatıyorum.
Bir oyuncak bebeğin şapkası gibi uçup gitti

Yassı mavi gök çemberi,
Dışarı yuvarlandığımda ışıktan. Midesine
Girdim ayrımsızlığın, sözsüz yüklüğün.

Havanellerinin anası bitirdi beni.
Sessiz bir çakıldaş olup çıktım.
Dingindi taşları karnın.

Hiçbir şeyin kımıldatamadığı
İsrarcı cırcır böceğinin ağız - çukurundan
Sesler dökülüyordu yalnızca

Bir sessizlikler avında.
Kent halkı duydu bunu.
Suskun ve ayrı taşları avladılar,

Bulundukları yeri haykırıyordu ağız - çukuru
Fetüs gibi sarhoş,
Çorbasını emiyorum karanlığın.

Yemek boruları sarmalıyor beni. Likenlerimi öperek iyileştiriyor süngerler.
Keskisini konuşturuyor mücevher ustası
Taştan bir göz oymak tüm tasası.

Cehennem - sonrası bu: Işığı görüyorum.

Kulağın, o yaşlı tasacının

Kulağının odasını açıyor esinti.

Yatıştırıyor su çakmaktaşının dudağını,

Ve yayıyor tekdüzeliğini günüşiğı, üstüne duvarın

Aşıcılar keyifli, kerpetenlerini ısıtıyorlar, havaya kaldırıyorlar
ince çekiçlerini.

Telleri ateşliyor bir elektrik akımı

Volt volt üstüne.

Tel dikişler kapatıyor çatlaklarımı.

Pembe bir heykel gövdesiyle geçiyor işçinin tek;

Mağazaların arka odaları yüreklerle dolu.

Yedek parçalar kenti bu.

Kauçuk gibi tatlı tatlı kokuyor kundaklanmış ayaklarım ve kollarım.

İyileştiribilirdir burada başları ya da diğer organları.

El kancalarını satmaya gelir

Cumaları küçük çocuklar.

Ölümler gözlerini başkalarına bırakırlar.

Aşk kel kafalı hastabakıcının üniformasıdır benim.

Kemiğı ve gücüdür aşk, lanetimin.

Ender rastlanan bir güle ev sahipliğı yapıyor

Yeniden yaratılmış vazo.

Bir daire oluşturuyor on parmak, gölgeler için

Onarılan yerlerim kaşınıyor. Yapacak birşey yok

İyileşip yepyeni bir insan olacağım.

KURUMUŞ PINAR

Yaşlı bir hayvan öldü burada:

Paslı dişli bir tahta canavar.

Gözlerini eritti ateş, çam kabuğundan sızan

Reçine damlaları kadar donuk

Solgun mavi camsı madde parçalarına çevirdi

Vücudunun çatkı ve dikmeleri

Karagöl kömürlerini giyiyorlar hâlâ. Leşinin

Yazın, siyah - yapraklı güzlerin süprüntüleri altında

Ne süreyle sürüklendiğini söylemek zor.

Yavaş yavaş sızıyorlar şimdi küçük ayırık otları

Kemiklerin arasına sızan yumuşak süet dilleri.

Zırhlı levhası, düşen taşları

Cırcır böcekleri için bir gezinti yeri

Demir barsaklar, emaye kaplar arasında

Bir doktor ya da arkeolog gibi

Arayıp topluyorum

Onu koşturan boruları, soluk borusunu.

Bir zamanlar onun yediğini yiyor küçük dereler.

Ve yine de ilerliyor irini baharın açıkça

Her zamanki gibi parçalanmış gırtlaktan,

Bataklık gibi dudaklardan.

Akıyor beli bükülmüş köprünün yeşil
Ve beyaz korkulukları altından
Mavi ve olasılıksız birine rastlıyorum
Öne eğilince

Sazlardan yapılma bir sepete benzeyen.
Ah, ne de cana yakın ve haşın o,
Tonsuz suyun altında oturan!
Ben değilim o, ben değilim o.

Hiçbir hayvan kirletmiyor yeşil eşiğini.
Hiçbir zaman girmeyeceğiz
Sadık insanların evi koruduğu o yere
Ne besliyor ne de iyileştiriyor

Bizi itip sürükleyen akıntı.

BU SENSİN

En çok elleri üstünde mutlu olan soytarıklıklı,
Ayaklarını yıldızlara çevirmiş, aykafalı,
Balık gibi solungaçlı. Başparmakları aşağıyı gösteren
Devekuşu biçimli sağduyu.
Kendine sarılmışsın makara gibi,
Tarar durursun baykuş gibi karanlığını.
Dört Temmuz'dan Bir Nisan'a dek
Susarsın şalgam örneği.
Ey selvi boylum, minik somunum benim.

Sislisin, bulanıksın, yolu gözlenen postacı.
Avustralya'dan da uzaksın.
Beli bükük Atlas, sık sık ziyaret edilen karides
Tomurcuk gibi uyumlu ve rahatsın.
Çaça balığsın turşu kavanozunda
Bir sepet dolusu yılan balığsın, oynaşp duran.
Bir Meksika fasulyesi gibi ateşlisin.
Doğrusun, düzgün tutulmuş bir hesap defteri gibi.
Yüzünü üstüne koyduğun saf siyah bir mermersin.

YÜZ YENİLEME OPERASYONU

Güzel haberler getiriyorsun bana klinikten,
Çıkararak bir çırpıda ipek eşarbını, sımsıkı beyaz
Mumya örtülerini gösteriyorsun gülerek: ben iyiyim.
Dokuz yaşındaydım, limor yeşili bir anestezi
Muz gazı vermişti bana, bir kurbağa maskesiyle.

Operatörlerin kötü düşleri

Ve Jüpiter'si sesleriyle yankılanmıştı iğrenç tavan.
Koşarak gelmişti annem, bir teneke leğenle.
Oh, hastaydım.

Her şeyi değiştirdiler. Çıplak yolculuk ettim, Kleopatra gibi
İyice kaynatılmış hastane gömleğimin içinde.
Ağrı kesicilerle köpürmüş ve acayip komik,
Bekleme odasına göturdüler apar topar,

sevecenlikle elimi tuttu

Kibar bir adam orada. Parmaklarımın arasından değerli
bir şey kayıp gidiyormuş

Duygusu verdi bana. Karatahtadaki
Tebeşiri siler gibi sildi beni karanlık, ikiye kadar saymadan..
Hiçbir şey anımsamıyorum.

Gözden ırak bir yerde yatıyorum beş gündür.
Delinmiş bir varil gibi, yatağımın içine akıyor yıllar.
Evimde olduğumu düşünüyor en iyi arkadaşım bile.
Kökleri yok derinin, şıpınışı soyuluyor kâğıt gibi.
Dikişlerim zorlanıyor sırttığım da. Geçmişe gidiyorum yirmi yaşımdayım,
Uzun eteklerimle uzanmış ilk kocamın kanepesine, düşünüyorum
Kumru gibi, ölü fino köpeğinin tüylerine gömülmüş parmaklarım;
Bir kedim yok hâlâ.

İşin bitti artık, sarkık gerdanlı bayan
Milim milim izledim her şeyi aynamdan-
Onarılması zor, yaşlı, mutsuz yüz.
Bir laboratuvar kavanozunun içine hapsettiler onu.
Bırakın ölüp gitsin orada ya da yavaş yavaş çürüsün elli yıl içinde,
Uyuklayarak, sallanarak, saçlarıyla oynayarak.
Kendi kendime annelik ediyorum, tül den bir kundakta açıyorum gözümü,
Bir bebek gibi pembe, bir bebek kadar yumuşak.

SABAH ŞARKISI

Tombiş bir altın saat gibi çalıştırdı aşk seni.
Şaplak attı ebe ayak tabanlarına, çıplak çığlığını
Aldı böylece elementler arasındaki yerini.

Yankılanıyor seslerimiz, büyüterek gelişini. Yeni yontu.
Güvenliğimizi gölgeliyor çıplaklığın, kuranderli bir
Müzede. Duvarlar gibi boş boş duruyoruz çevrende.

Rüzgârın elinde kendi ağır yok oluşunu yansıtmak için
Bir aynayı damıtan buluttan
Daha çok annen değilim ben.

Gece boyu düz pembe güller arasında
Uçuşur pervane soluğun. Uyanıp kulak kabartırım:
Uzak bir deniz devinir kulağımda.

Bir tek çığlıkla fırlarım yatağımdan, bir inek gibi hantal
Ve çiçek gibiyim Viktoryen geceliğimin içinde.
Bir kedi ağzı gibi tertemiz açılır ağzın. Ağarır
Ve cansız yıldızları yutar çerçevesi pencerenin. Ve avuç dolusu
Notalarını denersin şimdi sen;
Balonlar gibi yükselir açık ünlüler.

LALELER

Kolay heyecanlanır laleler, kış geldi ya buraya.
Bak, nasıl bembeyaz her şey, nasıl sessiz, karlar altında.
Dingin olmayı öğreniyorum, uzanarak sessizce kendi yanıma,
Nasıl uzanmışsa ışık bu beyaz duvarlara, bu ellere, bu yatağa.
Hiç kimseyim ben, işim yok patlamalarla.
Hemşirelere verdim adımları, gündelik giysilerimi,
Geçmişimi anesteziştlere, bedenimi cerrahlara.

Yastıkla çarşaf ağzı arasına yerleştirdiler başımı
Asla kapanmayan iki beyaz gözkapağı arasındaki bir göz gibi.
Aptal gözbebeği, kabul ediyor her şeyi.
Birbiri ardından geçiyor hemşireler, dert değil onlar,
Karaya doğru uçan martıları andırıyolar beyaz kepleriyle.
Elleriyle görüyorlar işleri, tıpatıp aynı hepsi,
Kaç kişi olduklarını söylemek zor, bu nedenle.

Onlar için bir çakıltaş bedeni, özen gösteriyorlar ona,
Su nasıl üstünden geçiyorsa çakılların, nasıl yumuşatıyorsa onları,
Uyuşturuyorlar beni parlak iğneleriyle, uyutuyorlar
Yitirdim kendimi artık, bıktım çantalardan, valizlerden.
Kara bir ilaç kutusu gibi marka deri çantam,
Kocam ve çocuğum gülümsüyor aile fotoğrafından
Derime saplanıyor gülümsemeleri, gülün küçük kancalar

Elimden kayıp gitmesine göz yumdum her şeyin, adıma ve adresime
İnatla sarılmış otuz yaşında bir yük gemisiyim.
En yakın dostlarımdan çekip kopardılar beni.
Yeşil plastik yastıklı tekerlekli sedyede ürkmüş ve çıplak
Seyrettim gözden kaybolmalarını çay takımımın,
Çekmecelerdeki keten örtülerimin, kitaplarımın,
Ve başımın üstünden akıp gitti su.
Bir rahibeyim artık, bu denli temiz olmamıştım hiç.

Çiçek miçek istemedim, yatmak istiyordum yalnızca
Avuçlarım yukarıya dönük, içim bomboş.
Ah, özgürlük ne güzel, anlatamam-
Huzurum öyle büyük ki, şaşırırsınız.
Hiçbir şey gerekmiyor, bir künye, bir iki de süs eşyası, hepsi bu.
Ölülerin sonunda vardıkları yer burası; onları düşünüyorum
Komünyon Hapı gibi onu ağızlarına atıp emmelerini.

Her şeyden önce çok kırmızı bu laleler, acıtıyorlar beni.
Duyabiliyorum, hediye kağıdına sarılı da olsalar usul usul
Soluyuşlarını beyaz kundakları içinden, ürkünç bir bebek gibi
Yaramla konuşuyor kırmızılıkları, yanıt veriyor o da
Çok da uyanıklar; beni aşağıya çekiyorlar ama su üstünde
yüzer gibi yapıyorlar
Sinirimi bozuyorlar, apansız dilleri ve renkleriyle
Bir düzine kurşun ağırlık, boynumun çevresinde

Daha önce kimse izlememişti beni, şimdi izliyorlar.
Bana dönüyor laleler ve arkamdaki pencereye,
Yavaşça büyüyor, sonra da yavaşça azalıyor,
Günde bir kez, pencereden gelen ışık,
Ve kendimi görüyorum, güneşin gözüyle lalelerin gözleri arasında
Dümdüz, komik, kesik kağıttan bir gölge.
Yüzüm de yok, hep gizlemek istemişimdir kendimi
Oksijenimi tüketiyor canlı laleler.

Yeterince dingindi hava, onlar gelmeden önce,
Gelip giderdi, soluklar birbiri ardından, telaşsızca.
Derken bir şamata gibi kaplayıverdi havayı laleler.
Şimdi burgaç yapıyor hava çevresinde onların, köklerle sarıyor onları
Tıpkı bir ımağın kızıl - paslı batık bir motoru yosunlarla saması gibi
Dikkatimi onlara çevirdim şimdi, ne de mutluydu
Güzel güzel oynuyor, dinleniyordu, adamadan kendini.

Duvarlar da kendilerini ısıtıyormuş gibi.
Tehlikeli hayvanlar gibi demir kafeslere konmalı laleler;
Büyük bir Afrika kedisinin ağzı gibi açılıyorlar,
Yüreğimin farkındayım: Açıp kapatıyor
Kızıl tomurcuklardan kesesini, bana olan sevgisinden.
Tattığım su ılık ve tuzlu, tıpkı deniz gibi,
Ve uzak bir ülkeden geliyor, sağlık gibi.

UYKUSUZ

Gece - göğü bir tür kopya kağıdı yalnızca.

Koyu mavi, baş döndüren döngüleriyle yıldızların,
Milyonlarca gözdeliğinden ışık gönderen yıldızların-
Kemikbeyazı bir ışık, tıpkı ölüm gibi, arkasında her şeyin.
Acı çekiyor o, yıldızların gözleri ve ayın açık ağzı altında,
İnce, sinir bozucu, kumunu dört bir yana yayan
Çöl yastığından ve uykusuzluktan.

Şaşırtıcı sahneler sergiliyor eski granüler film
Birbiri ardından - düşlerle yapış yapış
Çisentili çocukluk ve ergenlik günlerini sergiliyor,
Uzun bitki sapı üstündeki, bazen haşın, bazen duygulu
anne baba yüzlerini,
Onu ağlatan böcekli gül bahçesini.
Kayadan bir çuval gibi, yamru yumru alını.
Demode film yıldızları gibi, itişip kakışıyor anılar, girmek için
makyaj odasına.

Haplara bağışık o -kırmızı, mor, mavi haplara-
Nasıl da azaltıyorlar sıkıntısını uzun gecenin!
Onu etkilemeyi başaran bu tatlı gezegenler
Bir süre için yaşamsızlıkla kutsanmış bir yaşam.
Ve tatlı, miskin uyanışı dalgın bir bebeğin.
Eski tanrılar gibi bitik ve şaşkın şimdi haplar
Hiçbir yararı yok ona haşhaşlı-uyuşuk renklerinin.

Biraz da gri aynaların iç dünyasını yansıtıyor başı.
Anında aşağıya uçuyor her devinim
Azalan görüngeler vadisinden ve çıkarıyor anlamını
Su çıkarırcasına karşıdaki çukurdan.
Tavansız bir odada yaşıyor, gizlisi saklısı yok
Dehşetle açılıyor, donmuş, çıplak gözbebekleri
Birbiri ardından çakan şimşekleriyle olayların.

Ağlaşıp durdu gece boyu, görünmeyen kediler
Granit avluda, kadınlar ya da örselenmiş çalgılar gibi.
Günüşiğini duyumsayabilir adam şu anda ve de beyaz illetini,
Seyrek yinelemelerle sinsice ilerleyen kötü hastalığını.
Kıkır kıkır gülüşmelerden yapılma bir harita şimdi kent,
Ve mika-gümüüşü ve boş gözlü insanlar her yerde
İşlerine gidiyorlar ardarda dizilmiş taşıtlarla,
Yıkanmış gibi beyinleri, yakın zamanda.

UĞULTULU TEPELER

Meşaleler gibi çevreliyor beni
Eğimli, uyumsuz, sürekli değişen ufuklar.
Isıtabilirler beni, bir kibritle dokununca
Buharlaştırmadan önce perçinledikleri uzaklıklar
Alazlayıp portakal rengine dönüştürebilir
İnce sınır çizgileri, havayı
Daha parlak bir renge boyayarak solgun göğü.
Ama bir dizi vaat gibi
Eriyorlar, eriyorlar yalnızca, ilerlediğimde.

Daha üstün bir hayat yok oturma yerlerinden
Ya da kuzuların yüreğinden; yazgı gibi
Yağıyor yel, bir tek yöne zorlayarak
Her şeyi.
Duyumsuyorum boşaltmaya
Çalıştığını sıcaklığımı.
Çok yakından ilgilenirsem
Çağırır funda kökleri beni
Beyazlatmam için aralarında kemiklerimi.

Nerede olduklarını biliyor kuzular onların,
Otlarken hava gibi kurşuni,
Kirli yün-bulutlarında.
Çekiyor beni siyah çizgileri gözbebeklerinin,
Uzaya ince, aptal bir ileti göndermek
Gibi bir şey bu.
Ortalıkta dolaşıyorlar büyükanne kılığında,
Lüleli perukluları, sararmış dişleri
Ve mermergibi soğuk, ruhsuz melemeleriyle..

Parmaklarının arasından akan
Yalnızlıklar kadar berrak
Tekerlek izlerine ve suya ulaşıyorum.
Çimden çime atlıyor içi boş kapı basamakları;
Menteşelerinden kurtulmuş kapı ve pencere eşikleri.
Yalnızca hava
Birkaç tuhaf hece anımsıyor
İnsanlara ilişkin,
İnleyerek yineliyorlar onu:
Siyah taş, siyah taş.

Tüm yataylar içindetek dikey olan
Benim üzerime eğiliyor gök.
Başını vuruyor çimen çıldırmış gibi.
Yaşamak ince iş
Böyle bir toplulukta;
Karanlık ürkütücü.
Keseler gibi dar ve siyah vadilerde,
Küçük bir değişiklik gibi pırıldıyor şimdi
Ev ışıkları.

FİNİSTERRE

Sonuydu kara parçasının: hiçbir şeyle bağlantısı olmayan, eklemli,
Romatizmalı bu son parmaklar. Uyarılarla dolu
Kapkara yamaçlar ve dibi olmayan,
Öteki yanında hiçbir şeyi olmayan,
Boğulmuş insan yüzleriyle beyazlaşmış, kudurmuş deniz.
Kasvetli, karanlık kayalar çöplüğü şimdi yalnızca-
Eski, kanlı savaşlardan kalma askerler.
Top ateşine tutuyor kulaklarını deniz, ama tık yok hiçbirinde
Suyun altına saklıyor öteki kayalar kinlerini.

Ölmeye yakın parmakların işleyebileceği
Ve sislerin keyfini kaçırmayacak kadar küçük
Yoncalar bürümüş eteklerini yamaçların, yıldızlar ve çanlar.
Sisler eski yaşantıların bir parçası-
Yeniden diriltiyorlar döve döve yok ettikleri kayaları,
Denizin kıyamet-şamatasında yuvarlanan ruhlar.
Umutsuzca yükseliyor kayalar, iççekişler gibi.
Arasında yürüyorum onların, pamukla tıkıyorlar ağzımı
Boncuk boncuk yaşlar akıyor gözlerimden, özgür bıraktıklarında beni.

Ufka doğru ilerliyor Gemi Enkazı Bayanımız,
İki pembe kanat gibi kabarıyor mermer etekleri.
Taş gibi bir denizci diz çöküyor ayaklarının dibine şaşkın şaşkın.
Onun ayaklarının dibinde de dua ediyor karalar giyinmiş.
Bir köylü kadın, dua eden denizci anıtı için.
Normalden üç kat daha büyük Bayan Gemi Enkazı
Tatlılaşmış tanrısallıkla dudakları.
Ne denizcinin söylediklerini duyuyor, ne de köylünün.
Denizin güzel formsuzluğuna vurulmuş o.

Martı-renkli danteller kanat çırpıyor, her gelgitinde denizin,
Kartpostal tezgahlarının yanbaşımda.
Deniz kabuklarıyla donatıyor köylüler onları. Şöyle diyorlar:
'Denizin sakladığı güzel ıvır zıvırlar bunlar,
Kolyeye ve oyuncak kadınlara dönüşmüş küçük deniz kabukları,
Aşağıdaki Ölüler Körfezi'nden değil,
Başka bir yerden, hiç ayak basmadığımız tropikal
Ve mavi bir yerden geliyorlar.
Bizim kreplerimiz bunlar. Soğumadan yeyin onları.

AY VE PORSUK AĞACI

Aklın ışığı bu, soğuk ve gezegensi.

Aklın ağaçları siyah. Işığı mavi.

Ayaklarıma bırakıyor çimenler üzüntülerini, Tanrıymışım gibi
Ayak bileklerimi iğneleyip alçakgönüllülüklerini mırıldanıyorlar
Dumansı, uçucu sisler yerleşmiş, evimden
Bır sıra mezartaşıyla ayrılmış bu yere.
Göremiyorum gidilecek yerin neresi olduğunu.

Kapı değil ki ay. Kendi halinde bir yüz o,
Parmak boğumu kadar beyaz ve müthiş sinirli.
Karanlık bir suç gibi sürüklüyor denizi arkasından; tümel
Umutsuzluğun O-yarığıyla sessiz. Ben burada yaşıyorum işte.
Pazarları iki kez şaşırtır göğü çanlar-
Kıyameti olumlar sekiz büyük dil.
Adlarını haykırırlar sonunda, ciddi bir biçimde.

Yukarıya bakıyor porsuk ağacı. Gotik biçimli.
Ayla karşılaşır onu yukarıya doğru izleyen gözler
Ay annemdir benim. Meryem kadar tatlı değildir ama
Küçük yarasalar ve baykuşlar fırlar dışarı mavi giysilerinden.
Ne de çok isterdim sevecenliğe inanmayı-
Mumların yumuşattığı tasvirdeki yüz
Özellikle benim üstüme çevirmiş yumuşak gözlerini.

Uzun bir yoldayım. Çiçek açmış
Mavi, gizemli bulutlar, yüzlerinde yıldızların.
Hüzünlü olmalı kilisedeki azizler,
Sallanıyorlar soğuk sıralarda, narin ayakları üzerinde,
Kaskatı kesilmiş kutsallıkla elleri, yüzleri.
Hiçbirini göremez ay bunların. Kel ve vahşidir o
Ve karanlıktır iletisi porsuk ağacının-karanlık ve sessizlik.

Gümüřüm ve dobrayım. En küçük bir önyargım yok.
Anında yutuyorum gördüğüm her şeyi,
Olduğu gibi, hoşlansam da, hoşlanmasam da ondan.
Zalim değilim, doğrucuyum yalnızca-
Dört köşeli gözüyüm küçük bir tanrının.
Düşünceye dalıyorum karşıki duvarda çoğu zaman.
Üzerinde benekler olan pembe bir duvar bu. O kadar
uzun süre baktım ki ona
Yüreğimin bir parçası olduğunu düşünüyorum artık.
Titreyerek parıldıyor ama,
Yeniden, yeniden ayırıyor bizi yüzler ve karanlıklar.

Bir gölüm şimdi. Bana doğru eğiliyor bir kadın,
Derinliklerimi araştırıyor, keşfetmek için kendini.
O yalancılara dönüyor sonra, mumlara ya da aya
Sırtını görüyorum ve aynen yansıtıyorum onu.
Gözyaşlarıyla ve el sallayarak ödüllendiriyor beni.
Önemliyim ben onun için. Geliyor ve gidiyor.
Her sabah karanlıkta yer değiştiren onun yüzü.
İçimdeki genç bir kızı boğdu; gün be gün yaşlı bir kadın
Çıkıyor içimden ona doğru, ürkünç bir balık gibi.

ÇOCUK BAKICILARI

On yıl olmuş. Çocuklar Adası'na kürek çekmemizden bu yana
Alev gibi parlıyordu güneş o öğlen, Marblehead dışındaki
suların üzerinde.
Siyah gözlükler takmıştık o yaz, gizlemek için gözlerimizi.
Biz, tutsaktan farksız iki kızkardeş, ağlıyorduk durmadan
Swamscott'taki görkemli, beyaz, güzel iki evdeki ayrı
odalarımızda,
Uyumak zorunda kalmıştım bebekle aynı odada,
ufacık çocuk karyolasında,
Geldiğinde krem yüzlü, Yardley pudralı sevgili İngiltere'den,
Dışarı çıkmıyordu yedi yaşındaki bacaksız, kazağının çizgileri
Çoraplarının çizgileriyle aynı değilse eğer

Ah, o ne saltanattı öyle!-onbir oda ve bir yat,
Denize girmeyi sağlayan cilalı, maun bir merdiveni
Ve pastaları altı değişik renkte sosla süsleyebilen bir kabin
görevlisiyle.
Bense yemek pişirmesini bilmiyordum ve çocuklar keyfimi
kaçırıyordu.
Günlük tutuyordum geceleri, kin dolu, ince pliseleri
Ve büzgülü kolları ütülerken yaptığım üçgen biçimindeki
Yanık izlerinden kıpkırmızı olmuş parmaklarımla,
Sporsever kadınla doktor eşi tekne gezisine çıktıklarında
'Göz kulak olmam için' Ellen adında geçici alınmış
bir hizmetçiyle
Küçük bir Dalmaçyalı bırakıyorlardı bana

Gıcırdı keyfiniz oysa, evinizde, kendi evinizde.
Bir gül bahçeniz, bir konuk eviniz, bir de minyatür eczaneniz vardı,
Bir aşçı, bir de hizmetçi çalıştırıyordunuz yanınızda,
ve ezbere biliyordunuz viski markalarını
Üzerinizde pembe bir giysi, Ja-Da" çalışını anımsıyorum senin
Oyun odasındaki piyanoda, dışarıdayken evin büyükbaşları.

Hizmetçi kız sigara içiyor ve yeşil şapkalı fenerin
altındaki havuza atıyordu izmaritleri
Aşçı kadın gözlerinden rahatsızdı, uyuyamıyordu ve çok sinirliydi.
Denenmek için İrlanda'dan gelmişti; birkaç fırın kurabiyeyi
yaktığı için

İşine son verilmişti.

Ah, bize ne oldu böyle kızkardeşim!

Katıla katıla ağlamıştık ikimiz de kovulduğumuz gün
Büyüklerin buzluğundan şekerli jambon ve ananas aşırmış
Ve eski yeşil bir sandal kiralamıştık. Ben küreklere geçmiştim.
Sense kış tarafa

Bağdaş kurup Generation of Vipers'dan bölümler okumuştun,
Adaya doğru yol almıştık böylece. Terkedilmiş bir adaydı-
Gıcırdayan taraçalar ve sessiz iç uzamlardan bir galeri,
Gülen ama on yıl önce ölmüş
Birinin fotoğrafı gibi cansız ve ürkünçtü.

Dalıp dalıp çıkıyorlardı korkusuz martılar, onlara aitmiş gibi deniz.
Suda yüzen dalları alıp onlarla kovalamıştık martıları,
Sonra da denize inmiştik dik plaj yamacından.
Suları tekmelemiş ve konuşmuştuk. Yoğun tuz canlandırmıştı bizi.
İki mantar-bebek gibi hâlâ yüzüyoruz sanki orada, yine birlikteyiz.
Hangi anahtar deliğinden geçmiştik, hangi kapıydı kapanan?
Ağır ağır dönüyordu çimen gölgeleri, akreple yelkovanı
gibi bir saatin,

Karşı kıyılardan el sallayıp seslendik.

Her şey oldu.

KÜÇÜK FÜG

Savruluyor siyah parmakları porsuk ağacının:
Akıyor tepemizden siyah bulutlar.
İşaret yoluyor köre, sağır ve dilsiz,
Ama boşa çıkıyor çabaları.

Kara söylemleri seviyorum ben.
O bulutun özelliksizliğine bakın!
Tümüyle beyaz bir göz gibi!
Gemide masamın üstünde

Kör piyanistin gözü.
Yiyeceğini arıyordu adamcağız.
Sansarların burnu vardı parmaklarında
Bakmaktan kendimi alamıyordum.

Beethoven'ı duyabiliyordu:
Siyah porsuk ağacı, beyaz bulut.
Dehşet verici karışıklıklar.
Parmak - kapanları, bir anahtarlar cümbüşü.

Kör gülüş,
Tabaklar gibi boş ve şaşkın.
Büyük gürültüleri kıskanıyorum,
Büyük Füg'ün porsuk ağacı çitini.

Sağırılık ayrı bir olay.
Öyle karanlık bir huni ki, baba!
Sesini görüyorum,
Siyah ve yapraklı, tıpkı çocukluğumdaki gibi.

Kurallardan porsuk ağacı çiti,
Gotik ve barbarca, halis Alman.
Ölümler oradan bağırıyor.
Hiçbir şeyden suçlu değilim.

Porsuk ağacı benim İsa'm, öyleyse.
İşkence görmüşe benzemiyor mu?
Ya sen, Büyük Savaş sırasında
Kaliforniya'daki şarküteride

Sosis doğruyordun!
Uykumu renklendiriyor onlar.
Kırmızı, benekli, kesik boğazlar gibi.
Bir sessizlik vardı.

Bir başka kuralın büyük sessizliği.
Yedi yaşındaydım, hiçbir şeyden haberim yoktu.
Yeni yeni tanıyordum dünyayı
Senin bir bacağıın, bir de Prusyalı zekân vardı.

Anlamsız kanatlarını açıyor şimdi
Onlara benzeyen bulutlar.
Hiçbir şey söylemiyor musun?
Ben bellek özürlüyüm.

Mavi bir göz anımsıyorum,
Bir çanta dolusu mandalin.
Bir adamdı bu öyleyse!
Açıldı ölüm, kara bir ağaç gibi, kapkara.

Sürdürüyorum yaşamayı
Düzenleyerek sabahımı.
Bunlar parmaklarım, bu bebeğim
Bulutlar o solgunluktan yapılmış bir düğün giysisi

BOY GÖSTERME

Mahvediyor beni buzdolaplarının gülüşü.
Sevdiğimin damarlarında böylesi mavi akıntılar!
Mırıltısını duyuyorum kocaman yüreğinin.

& ler ve yüzde işaretleri
Öpücükler gibi çıkıyor dudaklarımdan.
Zihnindeki Pazartesi bu: Yıkanıp

Ortaya çıkıyor ahlak öğretileri.
Ne yapacağım bu çelişkilerle?
Beyaz kolluklar giyiyorum, eğiliyorum.

Aşk mı şimdi bu, kör uçuş yapan
Çelik iğneden doğan bu kırmızı nesne?
Küçük giysiler, paltolar yapacak,

Bir hanedanı içerecek.
Nasıl da açılıp kapanıyor bedeni-
Zembereği mücevherli bir İsviçre saati!

Ey yürek, nasıl bir karmaşa bu!
Yıldızlar ürkünç sayılar gibi parlıyor.
Gözkapakları ABC diyor.

SUYU GEÇİŞ

Siyah göl, siyah sandal, kağıttan oyulmuş iki siyah insan
Nerede gölden su içen siyah ağaçlar?
Kanada'yı kaplamış olmalı gölgeleri.

Küçücük bir ışık süzülüyor su çiçeklerinden.
Acele etmemizi istemiyor yuvarlak, yassı
Ve gizli öğütlerle dolu yaprakları.

Sarsılıyor her kürekle soğuk dünyalar.
Ruhu içimizde siyahlığın, balıkların içinde.
Kaldırıyor bir kırık dal, vedalaşırcasına, solgun bir eli.

Yıldızlar açıyor ortasında zambakların.
Kör etmiyor mu gözlerini böylesi anlamsız sirenler?
Şaşkınlık içindeki ruhların sessizliği bu.

NERGİSLER ARASINDA

Başını eğiyor, mavi gemici ceketi giymiş,
Mart sapları gibi canlı, eğri ve gri Percy, nergisler arasında.
Akciğerindeki bir rahatsızlık sonrası, düzelme evresinde.

Nergisler de başlarını eğiyor, büyük bir şeyin önünde:
Percy'nin dikişlerinin acısını dindirmeye çalışarak
yürüdüğü, yürüdüğü, yürüdüğü.
Yeşil tepedeki yıldızlar tıngırdamaya başlıyorlar o anda.

Bir saygı var buna; bir formalite var-
Çiçekler bandajlar gibi canlı ve adam iyileşiyor.
Başlarını eğip kaldırıyorlar: Onlar da acı çekiyor bu ataklardan!

Küçük kümeleri seviyor seksenlik adam.
Bir hayli solgun; soluk almasını güçleştiriyor korkunç rüzgâr.
Küçük çocuklar gibi başlarını yukarıya kaldırıp
bakıyor nergisler, süratle ve bembeyaz.

KARAAĞAÇ

Dibi bilirim, diyor kadın. su emen kalın kökünden bilirim onu:
Korktuğumuz gibi
Bense korkmuyorum: Oraya indim ben.

Deniz mi içimde duyduğunuz,
Doyumsuzlukları mı onun?
Senin deliliğin olan hiçliğin sesi mi yoksa?

Bir gölgedir aşk.
Nasıl da yalanlar uydurur, ağlarsın arkasından,
Dınle: onun toynak sesleri bunlar: Uzaklaşıp gitti bir at gibi.

Tüm gece dörtlüde gideceğim bu yüzden, sabırsızca,
Ta ki başın bir taşla, yastığın çimli bir toprağa dönüşene dek,
Yankılana yankılana.

Yoksa zehirlerin sesini mi getirsem sana?
Yağmur var şimdi, o büyük suskunluk.
Bu da meyvesi onun: Arsenik gibi, teneke beyazı.

Çok çektim günbatımlarının gaddarlığından.
Yanıyor ve direniyor bir avuç tel gibi
Köklerine kadar tutuşan kızıl liflerim

Parçalara ayrılıyorum şimdi, havada uçuşan sopalar gibi.
Katlanamaz böylesine şiddetli bir rüzgâr
Hiçbir kayıtsızlığa: Haykırmalıyım.

Ay da acımasız: Haince
Sürüklüyor beni, kısırım diye
Yok ediyor ışınları beni. Ben yakaladım belki de onu.

Bırakıyorum. Göz yumuyorum gitmesine
Zayıf ve düz, önemli bir ameliyat sonrasında olduğu gibi
Nasıl da ele geçiriyor beni kötü düşlerin, nasıl da donatıyor beni

Bir çığlık kaplıyor içimi.
Kanat çırparak dışarı çıkıyor geceleri
Sevecek bir şey arıyor, kancalarıyla.

Dehşete düşürüyor beni, içimde uyuyan
Bu karanlık şey; duyumsuyorum gün boyu
O yumuşak, tüysü dönüşlerini, kindarlığını

Geçip gidiyor, dağılıyor bulutlar
Aşkın yüzleri mi bunlar, bir daha dönmeyecek olan bu solgunlar?
Bunlar için mi kıskırttım ben yüreğimi.

Bundan daha çoğunu bilemem.
Bu da ne, dallarıyla boğazımı sıkın
Bu öldürücü yüz ne?-

Yılansı asitleri öper
İstenci taşlaştırır. Soyut ve yavaş yanılgılardır bunlar,
Öldürür, öldürür, öldürür.

TEMMUZ GELİNCİKLERİ

Minik gelincikler, minik cehennem alevleri,
Sizler zarar vericisizler misiniz?

Titreşerek yanıyorsunuz. Size dokunamam.
Alevlerin içine uzatıyorum ellerimi. Hiçbir şey yanmıyor.

Tüketiyor beni seyretmek
Böyle titreşerek yanışınızı, bir ağzın derisi gibisi buruşuk ve
kıpkırmızı.

Yeni kanamış bir ağız.
Kanlı etekler gibi!

Dokunamadığım dumanlar var.
Nerede uyuşturucularınız sizin, tiksindirici kapsülleriniz?

Ben de bir kanayabilsem ya da uyuyabilsem!-
Böyle bir acıyla buluşabilse ağzım!

Ya da bu cam kapsülde bana sızsa içkilerin,
Uyuşturup dinginleştirerek.

Ama renksiz. Renksiz.

BİR DOĞUM GÜNÜ ARMAĞANI

Bu ne böyle, bu örtünün arkasındaki, çirkin mi, güzel mi?
Titriyor, göğüsleri, kenarları var mı?

Benzeri olmadığına eminim, eminim tam istediğim şey bu.
Beni seyrettiğini, düşündüğünü duyumsuyorum,
ben sessiz sedasız yemek pişirirken.

"Karşısına çıkmam gereken o mu?
O mu seçilmiş olan, siyah göz çukurları, yüzündeki yara iziyle?

Unu ölçen, artanını kesip atan,
Sürekli kurallara, kurallara, kurallara bağlı kalan

Meryem Ana'ya tebliği vermesi beklenen o mu?
Tanrım, ne komik!"

Titriyor ama, durmuyor ve sanırım beni istiyor.
Aldırmazdım kemik ya da inci düğme olsaydı.

Bu yıl armağan için deli olmuyorum aslında
Kazara yaşıyorum çünkü şu anda.

Ne yapar yapar, seve seve öldürürdüm kendimi o günler,
Bu örtüler var şimdi, perdeler gibi titreşen örtüler

Bebek yatak örtüleri kadar beyaz ve ölü solukla ışıldıyor
Bir Ocak penceresinin yarı saydam satenleri. Ey fildişi.

Bir filin dişi olmalı oradaki, bir hayalet-sütun.
Umurumda değil ne olduğu, görebilemiyor musunuz?

Onu bana verebilemiyor musunuz?

Utanmayın-aldırmam küçük de olsa.

Kendinizi alçaltmayın, hazırım alçaklıklara.

Oturalım şöyle birer yanına, hayran olalım parıltısına.

Işıltısına; aynamsı, değişken oyunlarına.

Üstünde yiyelim son akşam yemeğimizi bir hastane tabağı gibi

Biliyorum onu niçin vermeyeceğini bana,

Ödün patlıyor

Acı bir çığlıkla mahvolacakmış gibi dünya, başınla birlikte,

Kabartma süslü, pirinçten, antik bir kalkan,

Torununun torunlarına kalacak bir tansık.

Korkma, öyle değil.

Yalnızca onu alıp bir kenara çekileceğim sessizce,

Açtığı mı bile duymayacaksın, ne kağıt hışırtısı,

Ne yere düşen kurdele, ne de bir sevinç çığlığı.

Bu kuşkularınla bana güveneceğini sanmıyorum.

Nasıl da mahveder günlerimi bu örtüler, bir bilsen

Sana göre yalnızca temiz hava onlar, saydam şeyler.

Ama Tanrım, bulutlar pamuk gibi.

Pamuk orduları. Karbon monoksitler.

Tatlı tatlı soluk alıyorum

Görünmezlerle, yaşamımdan yıllar silen

Milyonlarca olası zerrecikle dolduruyorum damarlarımı
Gümüş giysilisin bu durum için. ah, hesap makinesi-

Bir şeyi bırakmak, tümüyle bırakmak olanaksız mı senin için
Her parçayı morla damgalamak,

Öldürebileceğin her şeyi öldürmek zorunda mısın?
Bugün istediğim tek şey bu ve onu yalnızca sen verebilirsin bana.

Penceremde duruyor, gökyüzü kadar kocaman.
Soluk alıyor çarşafların altından

Dökülen yaşamların pıhtılaşp katılaşp tarihe karıştığı soğuk
ölü merkez
Postayla göndermesinler, elini sürmesin herkes.

Sözcüklerle de gelmesin, altmışımda olurum
Sonuncusu geldiğinde, ve onu kullanamayacak kadar yorgun.

Örtüyü indir yalnızca, örtüyü, örtüyü.
Ölüm olsaydı o

Derin yerçekimine, zamansız gözlerine vurulurdun onun.
Senin ciddi olduğunu anlardım.

Bir soylu yanı olurdu o zaman, bir doğum günü olurdu.
Ve oymazdı bıçak, bir bebeğin çığlığı gibi

Saf ve temiz girerdi
Ve yanibaşımdan kayıp giderdi evren.

ARILARIN TOPLANTISI

Köprüde beni karşılamaya gelen bu insanlar da kim?

Köylüler-

Bölge papazı, ebe, zangoç, arıların temsilcisi.

Kolsuz yazlık giysimin içinde korunmasızım.

Onlarsa eldivenli ve sımsıkı giyinmiş, niçin kimse bana

söylemedi?

Gülümsüyorlar ve eski şapkalarına tutturulmuş örtüleri

çıkarıyorlar.

Bir tavuk boynu kadar çıplağım, beni seven kimse yok mu?

Evet, işte beyaz iş önlüğüyle arıların sekreteri,

Bileklerime kollukları, boynumdan dizlerime kadar olan

bölgeyi düğmeliyor.

Sütotu ipeğiyim şimdi ben, arılar farkında olmayacak.

Kokusunu alamayacaklar korkumun, korkumun, korkumun.

Papaz hangisi bunların, karalar içindeki şu adam mı

Ebe hangisi, şu mavi mantolu olan mı?

Köşeli siyah başlarını sallıyor herkes, miğferli şövalye hepsi,

Koltukaltlarına iliştilmiş tülbent göğüslükleri.

Gülüşleri ve sesleri değişiyor, bir fasulye tarlasında yürütüyorlar beni.

İnsanlar gibi göz kırpmıyor yaprak kalay şeritleri,

Tüy toz alıcılar ellerini yelpazeliyor fasulye çiçekleri

denizinde,

Kara gözlü, kaymaklı fasulye çiçekleri ve yaprakları sıkıntılı

yürekler gibi.

Asma filizlerinin o ip boyunca sürükledikleri kan pıhtıları mı?
Hayır, hayır, günün birinde yenilebilecek kırmızı çiçekler onlar

Beyaz hasırdan son moda bir İtalyan şapka ve
Yüzüme kalıp gibi oturan bir kara peçe veriyorlar şimdi bana,
kendilerine uyduruyorlar beni
Budanmış bir koruluğa, kovanların bulunduğu yere götürülüyorum.
Böylesine kötü kokan akdiken olabilir mi?
Çocuklarını eterle uyutan, çıplak bedeni mi akdikenin?

Bir operasyon mu var yoksa?
Operatörü bekliyor komşularım,
Yeşil başlıklı, parlak eldivenli
Ve beyaz giysili bu hayaleti.
Kasap mı, bakkal mı, postacı mı, tanıdığım biri mi?

Koşamıyorum, yere çakılı ayaklarım, canımı acıtıyor katırtırnağı
Sarı keseleri, sivri uçlu cephanesiyle.
Koşamam, sonsuza dek koşmak zorunda kalmadan
Bir erdem kadar rahat, beyaz kovan.
Kuluçka hücrelerinin ve balının mührünü sökerek vızıldıyor sessizce

Duman ruloları ve eşarpla korunun içinde.
Her şeyin sonu bu, diye düşünüyor kovan aklınca
İşte geliyorlar, isterik elastikleriyle atlılar.
Yalan maydanozu sanırlar beni, devinimsiz durursan
Onların kininden etkilenmeyen bir ahmak kafa.

Çalıkların içinde başını bile oynatmayan biri.
Hücreleri açıyor köylüler, kraliçeyi arıyorlar.
Saklanıyor mu, bal mı yiyor? Çok akıllıdır,
Çok da yaşlı, yaşlı, yaşlı bir yıl yaşamak zorunda, bunu biliyor.
Oysa bitişik hücrelerdeki yeni erdenler

Mutlaka kazanacakları bir düelloyu düşlerler,
Gelin uçuşunu yapmaktan ayırır onları bir mum perde,
Dişi katilin onu seven cennete kaçmasından.
Köylüler bakireleri kaçırıyorlar, cinayet yok artık.
Ortaya çıkmıyor yaşlı kraliçe, bu kadar nankör mü?

Bittim ben, bittim-
Bıçakların karartmasında beyaz bir sütun.
Çekinmesi olmayan büyücünün kızılım ben.
Sahte giysilerini çıkarıp el sıkışıyor köylüler.
Korudaki şu uzun beyaz sandık kimin, neyi başardılar, ben
niye üşüyorum.

BABA

İş yok artık sende, sende
İş yok, siyah kundura,
Tam otuz yıl içinde yaşadım,
Ben, zavallı beyaz,
Nadiren soluk aldım, nadiren hapşırdım.

Öldürmek zorundaydım seni, baba.
Ama sen hemen öldün, fırsat vermedin bana
Mermer kadar ağır, bir torba dolusu Tanrı,
Ürkünç yontu, bir Fransisko foku
Kadar kocaman, gri başparmaklı,

Ve o tuhaf Atlantik'te bir kafa,
Fasulye yeşilinin aktığı
Güzel Nauset açıklarındaki mavi sulara.
Dua ederdim iyileşmen için.
Ach, du.

Alman dilinde, savaşlar, savaşlar, savaşlarla
Silindir geçmiş gibi dümdüz edilen
Polonya kasabasında.
Herkes biliyor adını kasabanın.
Bunlardan bir iki düzine olduğunu söylüyor

Polonyalı dostum.
Bilemeyeceğim bu yüzden, nereye koyduğunu
Ayağını, nereye kök saldığını.
Hiç konuşamadım seninle.
Çeneme yapışıp kaldı dilim.

Tanrı değil, bir gamalı hasın,
Öyle karasın ki, hiçbir gök sızamaz içine.
Her kadın bir faşiste gönöl verir,
Suratına yer tekmeyi; zalim zalım
Senin gibi bir zalimin zalim yüreği.

Karatahtanın önünde duruyorsun baba,
Bendeki resminde,
Bir ayrık var çenende, ayağın yerine,
Ama daha az şeytan sayılmazsın bu yüzden,
Yok, yok, daha aşığı kalmazsın güzelim kırmızı yüreğimi

Isırıp ikiye bölen siyah adamdan.
Henüz on yaşındaydım seni gömdüklerinde.
Yirmimde ölmeyi denedim,
Dönmek için, dönmek için, dönmek için sana.
Kemikler bile becerir sandım.

Ama çıkardılar beni torbadan,
Tutkalla birleştirdiler tüm paralarımı.
O zaman anladım işte, ne yapmam gerektiğini.
Bir modelini yaptım senin,
Meinkampf bakışlı, karalar giyinmiş,

Bir dikenli tel tuzağına saplanıp kaldı.

Ich, ich, ich, ich.

Güçlükle konuşabiliyordum.

Sen sanıyordum her Alman'ı.

Hele o açık saçık dilin

Bir lokomotif, bir lokomotif

Çuf çuf götürüyor beni, bir Yahudi gibi.

Dachau'ya, Auschwitz'e, Belsen'e giden bir Yahudi.

Bir Yahudi gibi konuşmaya başladım.

İyi bir Yahudi olabilirim, sanırım.

Tirol' n karları, Viyana'nın açık renkli birası

Çok saf da değildir, çok gerçek de.

Çingene atatinelerim, tuhaf şansım,la,

Ve Tarot kartlarım, Tarot kartlarımla

Biraz Yahudilik bulaşmış olabilir bana da.

Her zaman korktum *senden*,

Luftwaffe'nden, agucuk gugucuklarından.

Düzgün bıyığında

Parlak mavi Ari gözlerinden.

Panzer-adam, Panzer-adam. Hey Sen-

İşkence askısına, mengeneyle aşık bir adam.
Evet dedim, evet, evet, evet
İşte böyle baba, işim bitti sonunda.
Kökünden kesildi hatları kara telefonun,
Sesler kablolardan kıvrılarak geçemez artık.

İki kişiyi öldürseydim, iki kişiyi öldürmüş olacaktım-
Bana sen olduğunu söyleyen
Ve bir yıl, doğrusunu istersen
Tam yedi yıl kanımı emen vampiri de.
Şimdi sırtüstü yatabilirsin baba.

Bir kazık saplı, o şişko kara yüreğine senin,
Köylüler hiç mi hiç sevmezdi seni.
Dansedip tepiniyorlar üstünde şimdi.
Sen olduğunu hep *biliyorlardı*.
Baba, baba, aşağılık herif, ben bittim artık

LESBOS

Kötü kokular geliyor mutfaktan!
Patatesler tıslıyor.
Penceresiz, ikinci bir Hollywood,
Ürkünç bir migren gibi, bir yanıp bir sönüyor floresan ışığı.
Kapılarda utangaç kağıt bantlar-
Sahne perdeleri, buklesi bir dulun.
Ve ben, aşk, patolojik bir yalancıyım,
Ve çocuğum - bakın bakın, yüzükoyun uzanmış yere,
İpsiz minik kukla, tekmeler atıyor kaybolmak için-
Kadının durumu şizofrenik;
Yüzü al ve beyaz, bir panik,
Pencerenin dışındaki bir tür beton kuyuya
Gömmüşsünüz yavru kedilerini,
Orada pislerler, kusarlar, bağışırlar, o duymaz ama.
Ona, o piç kurusuna
Dayanamadığını söylüyorsun.
Adi bir radyo gibi patlatmışsın lambalarını
Arınmışsın seslerden ve tarihten, parazitli
Gürültüsü olmuşsun yeninin.
Kedi yavrularını boğmamı söylüyorsun.
İki yaşında delirirse on yaşında boğazını keser.
Gülümsüyor bebek, şişko salyangoz,
Cılalı baklavalardan turuncu marleyin.
Ham yapmak istersin onu. Bir oğlan çocuğu o.
Kocandan hayır gelmediğini söylüyorsun.

Inci gibi koruyor Yahudi annesi tatlı cinselliğini oğlunun.
Senin bir bebeğin var, benim iki.
Cornwall açıklarında bir kayaya oturup saçlarımı taramalıyım
Kaplan derisi pantolon giyip biriyle bir aşk yaşamalıyım.
Sen ve ben,
Bir başka yaşamda, belki de havada karşılaşmalıyız.
Bu arada ortalıkta yağ kokusu, bebek kakası kokusu
Aldığım son uyku hapi serseme çevirdi beni.
Kızartma dumanı, cehennem dumanı.
Yüzüyor başlarımız, zehirli iki karşıt,
Kemiklerimiz, saçlarımız.
Öksüz diyorum sana, öksüz. Hastasın sen.
Güneşten ülser olursun, esiden verem.
Güzeldiğsin bir zamanlar.
"Heyt be, yavruya bak, var mı böylesi?" derlermiş sana
Erkekler, New York'ta, Hollywood'da.
Hep oynadın, oynadın, oynadın bu heyecan için.
Güçsüz koca bir fincan kahve için güç bela dışarı atar kendini.
Evde tutmaya çalışırım onu,
Eski bir direk gibi, şimşeklere karşı,
Senin uzağındaki gökler dolusu asit banyolarına karşı.
Fırlatır onu, plastik çakıl taşlarıyla dolu tepeden aşağı,
Trolleybüsün arşı. Mavidir kıvılcımları.

Mavi kıvılcımlar saçılır,
Milyonlarca parçaya bölünür, kuvars gibi.
Ey mücevher! Ey değerli taşım!
Liman ışıklarının üstünden aşırđı
O gece ay, o hasta hayvan,
Sürüklediđi kan torbasını.
Normale döndü sonra,
Katı, ayrı ve beyaz.
Ödümü kopardı kumların üstündeki pul parıltıları
Avuç dolusu topladık durduk, sevdik onu,
Hamur gibi yoğurduk, ipek kum tanelerini,
Melez bir beden gibi.
Göz koydu köpeğın biri, süslü bir ev köpeği olan kocana.
Karşı koymadı kocan.

Sessizim şimdi, boğazıma kadar
Nefret doluyum.
Katıyım, kaskatı.
Konuşmuyorum.
Güzel giysiler gibi koyuyorum sert patatesleri valize.
Bebekleri koyuyorum.
Hasta kedileri koyuyorum.
Ah kezzap vazosu,
Aşk dolusun. Biliyorsun kimden tiksindiđini
Prangasını taşıyor kucağında
Denize açılan kapının yanında.
O kapıdan içeri giriyor deniz, siyah beyaz.
Kusuyor sonra onu.
Her gün ruhla doldurursun onu, testi doldurur gibi.

Öylesine bitkinsin ki.
Sesin kulağımda küpe.
Kanat çırpın, emen, kan tutkunu yarasa.
İşte bu. İşte bu.
Mutsuz cadı. Bakar durursun
Kapıdan. "Her kadın bir yosma.
İletişim kuramıyorum onlarla."

Görüyorum o hoş dekorunun
Bir bebek yumruğu ya da
Bir anemon gibi üstüne kapandığını, o denizin,
Sevdiğim o kleptomanın.
Olgunlaşmadım hâlâ.
Geri gelebilirim.
Yalanlar niçindir, bilirsin.

Karşılaşmayacağız seninle, şu Zen cennetinde bile.

KESİK

Ne heyecan-
Bir soğan yerine başparmağım
Tümüyle gitmiş gibi ucu,
Deri bir menteşeye benzer

Bir şey kalmış geriye.
Şapkaya benzer, sarkan
Ölü beyaz bir et parçası
Bir de o kırmızı sargı bezi.

Sarıklı ufaklık,
Kızılderililer yüzmüş kafa derini.
Doğruca yüreğinden gelen
Hindi barikatı

Halı ruloların.
Üstüne basıyorum onların.
Pembe gazoz şişem
Elimde.

Bir kutlama bu.
Bir milyon asker koşuyor
Bir geçitten-
Hepsi de eski İngiliz askeri.

Kimin yanında bunlar?
Ah benim
Cücem, hastayım ben.
Hap içtim, öldürmek için

O ince
Kâğıtımsı duyguyu.
Sabotajcı,
Kamikaze-

Koyulaşıp kararıyor
Tül gibi ince
Ku Klux Klan şapkam
Babuşkandaki leke

Ve karşılaştığında
Yumruya benzer yüreğiniz
Kendi küçük
Sessizlik değirmeniyle

Nasıl da sıçrarsınız-
Kafatası delinmiş gazi,
Pis kız
Kesik başparmak.

MUMIŞIĞI

Kış bu, kış gecesi, küçük aşk-
Bir tür siyah çuvalbezi,
Yeşil yıldızların kapımıza gerdiği
Parlaklıkla sertleşmiş
Kaba, sessiz bir kırsal kesim nesnesi.
Kollarımda tutuyorum seni
Vakit çok geç.
Devinimsiz çanlar saati vuruyor.
Ayna bir mum gücünde bizi yüzdürüyor

İçinde birbirimize rastladığımız bir sıvı bu,
Soluk alıp veren ve yalnızca gölgelerimizin
Yeniden büyümesi ve duvarda vahşi devler olmaları için
Soluk alıp veren ve yalnızca gölgelerimizin
Yeniden büyümesi ve duvarda vahşi devler olmaları için
Solup kurumalarına göz yuman
Bu ayla parlaklığı.
Bir kibriti çakmak seni gerçek kılıyor
Mum ilkin hiç çiçeklenmiyor-
Tomurcuğunu kokluyor
Hemen hiçbir şeye, sönük mavi bir paçavraya.

Soluğumu tutuyorum, yaşama çatırdayana dek sen,
Tortop olmuş kirpi,
Minik ve huysuz. Uzuyor
Sarı bıçak. Demir çubuklara tutunuyorsun.
Kükretiyor şarkım seni

Bir kayık gibi sallıyorum seni
Hint halısının üstünde, soğuk zeminde,
Çömeliyor, eğiliyor pirinç adam
Bu sırada, yapabildiği ölçüde,

Kaldırmayı deneyerek beyaz sütununu
Göğü koya hapseden ışıkla,
Kara çuvalı karanın! O her yerde, sıkı, sımsıkı.
Seninki o erkek, küçük pirinç gibi Atlas-
Zavallı kalıt, tüm sahip olduğun,
Topuklarında beş pirinç güllenden bir küme,
Ne çocuk var, ne eş.
Beş gülle! Beş parlak pirinç gülle!
Gök düşerken, jonglör gibi oynaman için, sevdiğim.

ARIEL

Karanlıkta duragan.
Ve sonra tepelerden ve uzaklardan
Dökülen maddesiz mavi.

Dişi aslanı Tanrı'nın,
Nasıl yapabiliriz böyle birini,
Topukların ve dizlerin milini! -Yarılıp yürüyor

Sabanın izi, tutamadığım
Boynun kahverengi
Kıvrımının ikizi

Zenci-göz
Karanlığa fırlatılmış böğürtlenler
Kancalar-

Ağızlar dolusu siyah tatlı kan,
Gölgeler,
Havada beni çeken

Başka bir şey var-
Kalçalar, saçlar,
Topuklarımdan dökülen pullar.

Giyindiğim
Beyaz Godiva-
Ölü eller, ölü sertlikler.

Ve köpürüyorum şimdi ben
Buğdaya, bir deniz ısıltısına.
Eriyor duvarda

Ağlaması çocuğun.
Ve bir okum
Ben,

Atışla birlikte kırmızı gözün içine
İntihar uçuşu yapan
Bir kırağıyım

Sabahın kazanı kırmızı gözün.

EKİM GELİNCİKLERİ

Bu sabah ne güneş-bulutları yapabilir böylesi eteklerle,
Ne de kırmızı yüreği mantosundan dışarı doğru şaşırtıcı
biçimde çiçeklenen

Ambulanstaki kadın-

Bir armağan, bir aşk armağanı
Bir gökyüzünden
Hiç istenmeden gönderilen,

Solgun ve alev alev yanarak
Karbon monoksitlerini tutuşturuyor
Şapkaların altından dalgın dalgın bakan gözler.

Ah Tanrım, neyim ben
Bu dona çekmiş ormanda, bu peygamber çiçekleri şafağında
Gecikmiş ağızlar avaz avaz bağırırken?

NICK VE ŞAMDAN

Bir madenciyim ben. Mavi yanıyor ışık.
Damlıyor ve donuyor
Mumsu sarkıtlar,

Toprak dölyatağının ölü sıkıcılığında
Dışarı sızan gözyaşları.
Sarıp sarmalıyor beni

Kara yarasa ortamları, paçavra şallar,
Soğuk soykırımlar.
Erikler gibi eklemleniyorlar bana.

Kalsiyum dikitlerinden
O eski mağara, o bildik yankıcı.
Beyazdır semenderler bile,

O kutsal herifler.
Ve balıklar, balıklar-
İsa! Buz kalıbı onlar

Bıçakların alçaklığı,
Canlı ayak parmaklarımdan
İlk Komünyonunu içen

Bir piranha dini.
Yutkunup küçük yükseltisini
Yeniler şamdan,

Yüreklendirir sarıları.
Ey aşkım, nasıl geldim buraya?
Uykuda bile

Bükülmüş konumunu
Anımsayan Ey Cenin.
Tertemiz tomurcuklanıyor sende kan

Ey yakut.
Senin değil
Uyandığın bu acı.

Aşk, aşk
Güllerle, yumuşak halılarla
Donattım mağaramızı-

Victoryen'lerin sonuncusu.
Bırak da karanlık adreslerine
Düşsün yıldızlar,

Bırak o korkunç karanlık kuyuya
Damlasın dalsın sakat bırakan
Cıvamsı atomlar,

Uzamların kıskanarak yaslandığı
Tek somut olansın sen.
Ambardaki bebedekin sen.

KASIMDA GELEN MEKTUP

Ah o aşk, ansızın dönüp
Renk değiştirir dünya. Parçalanıp yayılır
Sokak ışıkları sıçan kuyruklarından,
Sarısalkım keselerinden, sabahın dokuzunda.
Kuzey kutbudur burası,

Sarımsı ipek çimleri olan
Bu küçük siyah halka-bebek saçı.
Bir yeşil var havada,
Yumuşak, sevimli.
Sevecenlikle rahatlatıyor beni.

Kızarıyorum ve sığağım.
Kocaman bir şey olabilirim.
Öylesine aptalca mutluyum ki,
Çamurlara bata çıka yürüyorum
Wellington çizmelerimle, güzel kızılın içinden

Benim mülküm burası.
Günde iki kez
Arşınlarım burayı, koklayarak
Saf demirden zümrüt - yeşili süsleri olan
Barbar çobanpüsküllerini

Ve eski cesetler duvarını.
Seviyorum onları.
Tarih gibi seviyorum.
Elmalar golden,
Düşleyin yeter ki-

Altın kırmızısı toplarını
Okkalı gri bir ölüm çorbasında saklıyor
Yetmiş ağacım,
Ve onların metal ve soluksuz
Milyonlarca altın yaprağını.

Ah o aşk, o süregen bekar.
Benden başka kimse
Dalmaz bel hizasındaki bu ıslaklığa.
Kınar ve derinleşir
Eşi bulunmaz altınlar, ağızları Termopile'nin.

ÖLÜM A.Ş.

İki, elbette iki tane var.
Çok doğal görünüyor şimdi-
Biri başını kaldırıp hiç bakmayan, gözleri
Blake'inki gibi kapaklı ve yuvarlak olan,
Kendi markası olan

Doğum izlerini sergileyen-
Kaynar suyun yara izini,
Akbabanın çıplak
Bakır pasını sergileyen.
Kırmızı etim ben. Yandan

Şaklıyor gagası: Onun değilim daha.
Ne denli kötü resim verdiğini söylüyor.
Bebeklerin hastane buzhanesinde
Boyunlarında basit bir fırır,
Üzerlerinde Lyon ölüm giysilerinin

Sarmal süsleri
Sonra da iki minik ayakla
Ne tatlı göründüklerini
Söylüyor bana.
Ne gülümsüyor, ne de sigara içiyor.

Öteki yapar bunu,
Saçları uzun ve inandırıcıdır
Hergele
Bir parıltıya otuzbir çeker
Sevilmek ister.

Ben kışkırtmam.
Bir çiçek yaratır ayaz,
Kırağı bir yıldız,
Ölü çan,
Ölü çan.

Hesabı görüldü birinin.

MARY'NİN ŞARKISI

Yağlı yerinden yarılıyor kurbanlık Paskalya kuzusu,
Donukluğunu feda ediyor
Yağları

Kutsal altından bir pencere.
Yangın değerli kılıyor onu,
Aynı yangın

Mum yağı tanrıtanımazları eritiyor,
Dışarı atıyor Yahudiler'i
Polonya'nın, yanıp yıkılmış

Almanya'nın kabuk tutmuş yaraları üstünde yüzüyor
Siyah tabut örtüleri.
Ölmüyorlar.

Yüreğime dadanıyor külrengi kuşlar,
Ağız-külü, göz-külü renkli.
Yerleşiyorlar. Adamın tekini

Boşluğa boşaltan yüksek
Uçurumda
Cehennemler gibi, akkor ışıldadı fırınlar.

Bir yürek bu,
İçinde yürüdüğüm bu ateş,
Ey dünyanın öldürüp yiyeceği altın çocuk.

KIŞ AĞAÇLARI

Mavi eriyikler yapıyor ıslak şafak mürekkepleri.
Sisten sünger kâğıtları üstünde ağaçlar
Botanik bir resim gibi duruyorlar-
Anılar büyüyor birbiri ardından, ve de yüzükler
Bir düğünler kervanını andırıyorlar.

Ne düşük biliyorlar , ne orospuluk
Kadınlardan daha dürüst hepsi,
Çaba göstermeden tohum ekiyorlar!
Ayaksız ezintileri tadıyorlar,
Bellerine kadar tarihe gömülmüş-

Kanatlarla, başkadünyalılıkla donanmışlar.
Bu dünyanın Leda'ları onlar.
Ey yaprakların ve tatlılığın anası
Kim bu pieta'lar?
Halkalı güvercinlerin gölgesi şarkı söylüyor, ama hiçbir şeyi
rahatlatmıyorlar.

SİSTE KOYUNLAR

Beyazlığın içine iniyor tepeler.
Üzgün üzgün bakıyor bana insanlar
Ve de yıldızlar, düş kırıklığına uğratiyorum onları

Bir çizgi bırakıyor tren, soluğundan.
Ey o yavaş
At, pas rengi,

Toynaklar, hüzünlü çanlar-
Karardıkça karardı sabah,
Tüm sabah boyu

Bir çiçeğin dışında.
Bir durağanlığı taşıyor kemiklerim, yüreğimi
Eritiyor uzak tarlalar.

Yıldızsız ve babasız, bir cennet,
Karanlık bir suya göndermekle
Tehdit ediyorlar beni.

MÜNİH MANKENLERİ

Korkunçtur kusursuzluk, çocukları olamaz.

Tıkar dölyatağını, karda solumak kadar soğuk

Çok başlı ejderhalar gibi eser orada porsuk ağaçları

Hayat ağacı, hayat ağacı

Özgür bırakarak aylarını, aylar ayı, amaçsızca.

Sevgi selidir kan seli,

Özbeöz özveridir.

Anlamı: idol yok benden başka.

Benden ve senden başka.

İşte böyle, kükürt sevimlilikleri, gülüşleriyle

Yatıyorlar bu mankenler bu gece

Münih'te, Paris ve Roma arasındaki morgda,

Kürkler içinde çıplak ve kafaları kel,

Gümüş sopalar üstünde turuncu lolipoplar,

Çekilmez, akıldan yoksun.

Karanlık tanelerini döküyor kar,

İn cin yok ortalıkta. Kapıları açacak eller

Otellerde ve yanyana dizecekler

Cilalanmak üzere, ertesi sabah kocaman başparmakların
İçine gireceği ayakkabıları.

Ey bu pencerelerin evcimenliği
Bebek dantelli, yeşil yapraklı süslemeler.

Dipsiz Stolz'larında kestiren kalın Almanlar
Ve siyah kancalarına asılı siyah telefonlar

Parıldıyorlar
Parıldıyor ve sessizliği

Sürdürüyorlar. Sesi çıkmıyor karın.

SÖZCÜKLER

Her vuruşta ormanı çınlatan
Baltalar,
Ve yankılar!
Atlar gibi merkezden uzaklara
Yolculuk eden yankılar.

Gözyaşları gibi çağlayan
Özsuyu, aynasını yeniden
Kayanın üstüne kurmaya
Çalışan
Su gibi

Damlayıp dönen kayanın,
Ayrık otlarının yediği
Beyaz bir kafatası.
Yıllar sonra
Yolda rastlıyorum onlara-

Kuru ve eksiz sözcükler,
Toynakların yorulmayan vuruşları,
Sabit yıldızların
Havuzun dibinden
Bir yaşamı yönettiği
Sırada.

KENAR

Kusursuzluğa ulaşıyor kadın
Ölü

Bir utku gülüşü bedeninde,
Kıvrımlarından aşağı süzülüyor ehramının

Yanılsaması bir Yunan gerekliliğinin,
Çıplak

Ayakları şöyle diyor sanki:
Bu iş buraya kadar, her şey bitti.

Kıvrılmış, beyaz bir yılan her ölü çocuk,
Şimdi boş olan

Her süt kabının başında bir tane
Bir gülün taçyaprakları gibi

Sımsıkı yapıştırmış kadın
Onları bedenine, bahçe

Sertleşir ve kanarken kokular
Gece çiçeğinin tatlı, derin gırtlaklarından.

Üzülmesini gerektiren bir durumu yok ayın,
Bakıyor kemikten kukuletası içinden.

Bu tür şeylere alışık kadın.
Takırdatıp peşinden sürüklüyor karalarını.

Alelacele yaşanmış, bir solukta tüketilmiş bir hayat.

Bir modern çağ tragedyası. Baş oyuncusu bir kadın şair : Sylvia Plath.

Bir şiir kuyumcusu. Fırtınalı hayatının gelgitlerinden, karabasanlarından olağanüstü imgeler, inanılmaz dizeler yaratmayı başaran, insanları şaşkına çeviren bir büyücü.

Hayatla ölüm arasındaki satranç oyununu kaybedeceğini bile bile
yaratma oyununu sonuna dek oynayan
bir kahraman.

artshop

KDV dahil 5,9 ytl